

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROZWOJU¹⁾

z dnia 2020 r.

**w sprawie zbiorów danych przestrzennych oraz metadanych w zakresie
zagospodarowania przestrzennego**

Na podstawie art. 67b ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1945 oraz ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób tworzenia oraz prowadzenia, w tym aktualizacji i udostępniania, zbiorów danych przestrzennych uwzględniający zakres informacyjny, strukturę, format i rozdzielczość przestrzenną danych gromadzonych w zbiorach oraz zakres informacyjny i strukturę metadanych infrastruktury informacji przestrzennej w zakresie zagospodarowania przestrzennego.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) akt planowania przestrzennego – akt, o którym mowa w art. 67a ust 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1945 oraz ...);
- 2) obiekt przestrzenny – obiekt przestrzenny w rozumieniu art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1472);
- 3) GML – język znaczników geograficznych, oparty na formacie XML, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 18 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z

¹⁾ Minister Rozwoju kieruje działem administracji rządowej - budownictwo, planowanie i zagospodarowanie przestrzenne oraz mieszkalnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju (Dz. U. poz. 2261 z 2019 r.).

2017 poz. 570), przeznaczony do zapisu danych przestrzennych w celu ich wymiany między systemami informatycznymi;

- 4) model pojęciowy – zgodnie z PN-EN ISO 19101-1:2015-03, model definiujący pojęcia z określonej dziedziny problemu;
- 5) rejestr TERYT – krajowy rejestr urzędowy podziału terytorialnego kraju, o którym mowa w art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 997);
- 6) schemat aplikacyjny – opisuje zawartość, strukturę oraz ograniczenia mające zastosowanie wobec informacji w określonej dziedzinie zastosowań;
- 7) schemat XML – standard opisu definicji struktury dokumentów zapisanych w formacie XML, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 18 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2017 poz. 570);
- 8) specyfikacja danych – zgodnie z PN-EN ISO 19131:2008 szczegółowy opis zestawów danych wraz z dodatkowymi informacjami umożliwiającymi ich tworzenie, dostarczanie i wykorzystywanie przez inną stronę;
- 9) UML – język przeznaczony do specyfikowania, konstruowania, wizualizacji i dokumentowania elementów systemów, baz danych i aplikacji w sposób graficzny;
- 10) układ PL-1992, układ PL-2000 – układy współrzędnych płaskich prostokątnych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2019 r. poz. 725 i 730).

§ 3. 1. Właściwy miejscowo organ, o którym mowa w art. 67a ust. 1 ustawy, tworzy oraz prowadzi, w tym aktualizuje i udostępnia, następujące rodzaje zbiorów:

- 1) koncepcja przestrzennego zagospodarowania kraju;
- 2) plan zagospodarowania przestrzennego województwa, w tym plany zagospodarowania przestrzennego miejskiego obszaru funkcjonalnego ośrodka wojewódzkiego;
- 3) ramowe studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego związku metropolitalnego;
- 4) studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy;

5) miejscowe plany, w tym miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, miejscowe plany odbudowy oraz miejscowe plany rewitalizacji.

2. Kody rodzajów zbiorów określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

3. Zakres informacyjny i strukturę danych gromadzonych w zbiorach określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

4. Model pojęciowy zbiorów w postaci schematu aplikacyjnego w UML, schematy XML struktury zbiorów oraz specyfikacje danych zbiorów udostępniane są przez ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa na stronie podmiotowej ministra.

5. Lokalizację przestrzenną obiektów, o których mowa w § 3 ust. 3, określa się w obowiązującym państwowym systemie odniesień przestrzennych, stosując:

- 1) układ PL-2000 dla opracowań w skalach większych od 1:10 000,
- 2) układ PL-1992 dla opracowań w skalach mniejszych lub równych 1:10 000.

6. Dane przestrzenne dla każdego aktu planowania przestrzennego tworzy się w rozdzielczości przestrzennej odpowiadającej skali sporządzania danego aktu.

7. Jeżeli granica obszaru objętego aktem planowania przestrzennego ma wspólny przebieg z granicą działki ewidencyjnej lub jednostki podziału terytorialnego kraju wyznacza się ją z wykorzystaniem danych pochodzących z bazy danych, o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 2 lub 4 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne, o ile ta baza danych jest prowadzona dla obszaru objętego aktem planowania przestrzennego.

§ 4. 1. Zbiorowi nadawany jest unikalny identyfikator.

2. Unikalny identyfikator zbioru przyjmuje postać PL.ZIPPZP.XXXX/JPT-RODZAJ i składa się z:

- 1) przestrzeni nazw, jednoznacznie identyfikującej zbiór w ramach ewidencji zbiorów oraz usług danych przestrzennych, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ust. 5 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej, gdzie poszczególne sekwencje liter oznaczają:
 - a) PL – kod Rzeczypospolitej Polskiej, wartość stała,

- b) ZIPPZP – kod dla zbioru w zakresie zagospodarowania przestrzennego, wartość stała,
 - c) XXXX – numer porządkowy zbioru w ewidencji, o której mowa w art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej,
- 2) unikalnego kodu, gdzie poszczególne sekwencje liter oznaczają:
- a) JPT – identyfikator jednostki podziału terytorialnego, dla której prowadzony jest zbiór, utworzony na podstawie identyfikatora z rejestru TERYT, bez ostatniego członu określającego rodzaj jednostki,
 - b) RODZAJ – kod rodzaju zbioru, o którym mowa w § 3 ust. 2.

§ 5. 1. Obiektowi przestrzennemu wraz z włączeniem do zbioru nadawany jest jednoznaczny, niezmienny identyfikator obiektu przestrzennego, zwany dalej idIIP, na który składają się:

- 1) przestrzeń nazw, jednoznacznie identyfikująca zbiór, do którego należy obiekt przestrzenny,
- 2) identyfikator lokalny, jednoznacznie identyfikujący obiekt przestrzenny w zbiorze,
- 3) identyfikator wersji obiektu, jednoznacznie identyfikujący wersję obiektu przestrzennego w zbiorze.

2. Identyfikator lokalny obiektu przestrzennego tworzy się na podstawie numeru uchwały przyjmującej akt planowania przestrzennego lub numeru wydanego zarządzenia zastępczego.

3. Elementy idIIP, o których mowa w ust. 1, nie mogą zostać zmienione w trakcie cyklu życia obiektu przestrzennego.

§ 6. 1. Dane przestrzenne dla każdego aktu planowania przestrzennego podpisywane są kwalifikowanym podpisem elektronicznym lub podpisem zaufanym.

2. Właściwy miejscowo organ, o którym mowa w art. 67a ust. 1 ustawy, autoryzuje każdą aktualizację zbioru, podpisując go kwalifikowanym podpisem elektronicznym lub podpisem zaufanym.

§ 7. Dane przestrzenne dla każdego aktu planowania przestrzennego udostępnia się co najmniej:

- 1) w postaci pojedynczego dokumentu elektronicznego GML zgodnego ze schematem XML struktury zbioru oraz
- 2) dla obiektów obejmujących cyfrową reprezentację części graficznej aktu planowania przestrzennego z nadaną georeferencją, w postaci plików GeoTIFF.

§ 8. Zakres informacyjny i strukturę metadanych infrastruktury informacji przestrzennej dla zbiorów w zakresie zagospodarowania przestrzennego, określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

MINISTER ROZWOJU